

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.289/2013/6.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2013. június 19. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2013. január 8. napján kihirdetett 10.B.1655/2011/82. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Miskolci Törvényszék 2013. január 8-án kihirdetett 10.B.1655/2011/82. számú ítéletével a vádlottat az ellene hivatali visszaélés büntette (Btk. 225. §) és közokirat-hamisítás büntette (Btk. 275. § a) pont I. fordulat) miatt emelt vád alól felmentette. Az eljárás során felmerült bűnügyi költségről úgy rendelkezett, hogy azt az állami viseli.

Az ítélet ellen a nyilatkozattételre fenntartott 3 napon belül az ügyész jelentett be fellebbezést, a vádlott felmentése miatt, bűnösség megállapítása céljából.

A vádlott és védője a határozatot tudomásul vették.

A ... Fellebbviteli Főügyészség számú átiratában a tényállást felderítetlennek, és iratok tartalmával ellentétesnek ítélte, és álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. Rámutatott, hogy az üzletrész becsértékét kifogásoló beadvány az ítéletben megállapítottól eltérően már 2008. december 17-én megérkezett a végrehajtói irodába. Erre tekintettel a végrehajtónak eljárásában vizsgálni kellett volna a dr. Fügedi Attila ügyvéd képviseleti jogosultságát, illetve meghatalmazásának terjedelmét. T1 tanú késedelmeskedésének okai vizsgálata tekintetében dr. Fügedi Attilával kapcsolatosan az ügyvédi kamarai fegyelmi határozatban megállapítottak a T1 által elmondottak alátámasztásául szolgálnak.

Kifogásolta, hogy nem nyilatkoztatta a törvényszék T2 végrehajtó tanút abban a kérdésben, hogy olyan esetben, amikor az árverés előtti időpontban érkezik olyan beadvány vagy kérelem, amely az árverés során figyelembe vehető körülményeket

befolyásolja, ezek tisztázása nélkül az árverés jóhiszeműen megtartható-e, illetőleg milyen intézkedési kötelezettséget ró ez az eljáró végrehajtóra. Az üzletrész értékének kifogásolásával kapcsolatos bejelentésre, illetve észrevételre tekintettel indokolt lett volna a társasági szerződés beszerzése. Kifogásolta az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét a vádlott és T3 ismeretségével, T3-nak az árverésen való részvételével kapcsolatban. Az árverési jegyzőkönyvvel kapcsolatosan abban a kérdésben, hogy T3 írta-e azt alá, megkérdőjelezte a törvényszék mérlegelését, mivel a T3-ra beszerzett orvosi iratok ellentmondásosak, nem állapítható meg belőlük egyértelműen, hogy valóban kézsérülése volt-e a nevezett tanúnak. Márpedig ez a kérdés jelentősen befolyásolta az írásszakértői véleményben tett megállapításokat. Így ez felveti újabb kiegészítő írásszakértői vélemény beszerzésének szükségességét. Indokolt annak tisztázása, hogy a ... Rendőr-főkapitányságon T1 és T3 vonatkozásában milyen stádiumban vannak a folyamatban lévő ügyek. Mindezek alapján álláspontja szerint az ítélet megalapozatlan, és ezért másodfokú eljárásban a felülbírálatra alkalmatlan. Erre tekintettel az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását indítványozta.

A fellebbviteli főügyészség becsatolta a ... Városi Ügyészség B.... számú vádiratát. E vádirattal az ügyészség T1-et, jelen ügyben érintett érdekeltet és tanút a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő csalás büntetével és ezzel halmazatban a Btk. 276. §-ába ütköző és a szerint büntetendő magánokirat-hamisítás vétségével vádolta. A vád szerint T1 a korábban résztulajdonában volt Kft. sérelmére 2009. november 23-án és 2009. november 25-én összesen 843 137 forint kárt okozott.

Szintén becsatolásra került a fellebbviteli főügyészség részéről a ... Járási Ügyészség B.... számú vádirata. Ebben az ügyészség ...-t és T1-et 2 rb., a Btk. 274. § (1) bekezdésének c) pontjában ütköző és a szerint büntetendő közokirat-hamisítás büntetével, T4-et pedig 1 rb., a Btk. 274. § (1) bekezdésének c) pontjába ütköző és a szerint büntetendő közokirat-hamisítás büntetével vádolta. E vád alapjául tett cselekményeket T1 és T4 a vád szerint szintén a Kft-vel kapcsolatosan követték el.

A védő 5. sorszámú beadványában részletes észrevételeket tett a fellebbviteli főügyészség átiratával kapcsolatosan. Álláspontja szerint a fellebbezés indokolása csak a tényállás felderítetlenségére korlátozódott, csupán egyetlen dátum elírás kifogásolása utalhat arra, hogy az ügyészség miért tartja az ítéletet iratellenesnek. A tényből további tényekre történt helytelen következtetés körében a fellebbviteli főügyészség átirata nem tartalmaz indokolást. Álláspontja szerint a dátum egy nappal történő elírása nem minősülhet iratellenességnek. Különösen annak tükrében, hogy a levél megérkezése időpontjának az esemény elbírálása szempontjából nincs semmilyen, sem polgári jogi, sem büntetőjogi jelentősége. Dr. Fügedi Attila ügyvéd képvisleti jogosultságát illetően az ügyészség tévesen hivatkozik a felderítetlenségre. Maga T1 sem hivatkozott arra, hogy őt a végrehajtási eljárás alapját képező polgári ügyben dr. Fügedi Attila képviselte volna, állítása szerint is csupán jogi tanácsot kért tőle a végrehajtás során. Így a 2009. január 20. napján előterjesztett kifogás benyújtásáig a végrehajtási eljárásban a feljelentőnek nem volt jogi képviselője. Fel sem merült az, hogy akár T1, akár az általa képviselt gazdasági társaság nevezett ügyvéd részére általános meghatalmazást adott volna. Ha lett volna ilyen, arra a jogi képviselőnek kellett volna hivatkoznia. Nem a bíróság, és nem az végrehajtó kötelezettsége annak ellenőrzése, hogy a jogi képviselő rendelkezik-e

képviselési jogosultsággal, általános meghatalmazással, ezt az ügyfélnek kell igazolnia. Ilyen irányú kötelezettséget nem ír elő jogszabály a végrehajtó számára. Mindezekon túl a jogi képviselői jogosultságának megléte vagy annak hiánya a vád tárgyává tett ingó árverés lebonyolítása és a becsérték megállapítása szempontjából közömbös. A cselekmény időpontjában hatályos törvényi rendelkezések szerint az adósnak mind az ingó tárgy lefoglalásakor és a becsérték megállapításakor, mind az árverés kitűzésekor 15 napon belül volt módja kifogást előterjeszteni. Az árverés napjáig T1-nek lett volna módja a jogerős ítélet alapján önkéntesen teljesíteni, és ezáltal az árverés foganatosítását jogszerűen oka fogyottá tenni. T1-nek a vallomásokból kitűnően volt pénze a végrehajtási eljárás befejezetté tételéhez, de nem akart fizetni. A becsértéket törvényes eljárás keretében nem vitatta, az árverés előtti napon megküldött levélnek az árverés megtartására halasztó hatálya már nem volt, és ezt az elkésztettséget a ... Városi Bíróság az árverés miatt bejelentett kifogás elbírálása során jogerősen meg is állapította. A vádlott akkor követett volna el köteleességszegést, mégpedig a végrehajtást kérő sérelmére, ha az árverést nem foganatosította volna. A jogi képviseléssel kapcsolatos ügyészi álláspont téves, és az ügy érdemére nem is volt kihatással, az ítélet ebben a tekintetben nem megalapozatlan. A körben, ahol az ügyészség kifogásolja dr. Fügedi Attila ügyvéddel szembeni fegyelmi eljárás és T1 késedelmeskedésének okai vizsgálatát, a törvényszék mérlegelési tevékenységét támadja. Maga T1 nem adta meg az ügyvédi titoktartás alóli felmentést, tehát a meghatalmazás kérdése már a jövőben sem tisztázható.

T2 végrehajtó foglalkozású tanú a kihallgatása során részletesen nyilatkozott a végrehajtásról szóló törvény rendelkezéseiről, értelmezéséről, a végrehajtói gyakorlatról. Az ügyész által hivatkozott jogi kérdéseket, az árverés megtartásának rendjét a Vht. szabályozza. A vádlott a törvény rendelkezései és az elismert végrehajtói gyakorlat szerint járt el. A tanú jogi kérdésekben nem nyilatkozhat. Téves az ügyészség azon álláspontja, hogy be kellett volna szerezni a társasági szerződést az üzletrész értékének kifogásolása kapcsán. Az ítélet is tartalmazza, hogy a Vht. rendelkezései szerint a becsérték megállapításának vitatása esetén becsüs-szakértő bevonására került sor, ha azt akár az adós, akár a végrehajtást kérő 15 napon belül kérte. A társasági szerződés az üzletrész „nagyságára” vonatkozóan nem tartalmaz többlet adatot, mint a cégnyilvántartás. Becsüs-szakértő bevonására akkor kerül sor, ha a foglalásnál az adós vagy a végrehajtást kérő azt kívánja, a foglalást követően pedig akkor, ha az említett jogosultak ilyen irányú kérelmet (kifogást) terjesztenek elő. Téves az ügyészség azon álláspontja, hogy, mivel T1 közismert helyi lakos volt, ezért a vádlottól elvárható volt, hogy az üzletrész értékét ismerje. A vádlott a Vht. és a végrehajtói gyakorlat által megkövetelt becsléssel állapította meg az üzletrész értékét. A törvényszék mérlegelését támadja álláspontja szerint az a megállapítása az ügyészségnek, hogy T3 testvérei nem teljesen elfogulatlanok. T3 a Vht. szerint az árverésből nem volt kizárt személy. További bizonyítás felvétele azért indokolatlan annak tekintetében, hogy a végrehajtó és T3 ismerték-e egymás, mert az árverési vevők sorából a Vht. sem az ismerőst, sem a barátot nem zárja ki. A vádlott T3-mal vagy családtagjaival üzleti kapcsolatba nem került, és T3 révén még közvetve sem szerzett meg olyan tulajdonjogot, ami valaha is az általa foganatosított végrehajtás tárgya lett volna. Az árverés napján T3 által használt gépkocsi színe teljesen közömbös. Közömbös azért is, mert sem T1, sem T6, sem pedig T7 nem állított olyan tény, hogy érdemlegesen be is akartak volna menni az árverésre. Egyik tanú sem állította, hogy íkívkül a végrehajtói iroda kapujában bebocsátást kért volna. Szintén az elsőfokú bíróság mérlegelését támadja az

ügyészség az írásszakértői véleményekben szereplő megállapításokkal kapcsolatosan. Teljesen mindegy álláspontja szerint, hogy milyen okból volt T3 jobb keze bekötve, és közömbös az is, hogy kézsérülése orvosilag dokumentálva volt-e, mert T3-nak az árverési jegyzőkönyvben lévő aláírása az írásszakértő határozott szakvéleménye szerint azonos volt azzal az aláírással, amelyeket T3 a nyomozás során az ügyészségen sorozatban produkált már nem bekötött kézzel. Ebből logikusan következik, hogy nem volt jelentősége annak, hogy a keze be volt-e kötve. A nyomozó ügyészség objektivitása még arra sem terjedt ki álláspontja szerint, hogy az előtte sorozatban produkált aláírásokat is a szakértő elé tárja, hogy T3-tól aláírás mintákat vegyen. A vád a T1 által rendelkezésre bocsátott bizonyítékokra hagyatkozott. Az T3-mal és T1-gyel kapcsolatban folyamatban lévő további büntetőeljárásoknak a vád tárgyává tett ingó árverés lefolytatásához nincs köze, azok az eljárások a vádlott cselekményének értékelésére nem hatnak ki. Rámutatott arra, hogy mind a vádirat, mind az ügyészi fellebbezés a feljelentő által előadott sérelmek talaján áll, az ügyészség meg sem kísérelte a vádlott végrehajtói eljárását a bírósági végrehajtásról szóló törvény rendelkezéseinek a tükrében értékelni. Az ügyészség egyetlen vádlotti jogszabálysértést, konkrét kötelességszegést sem tudott megjelölni, így az ellene emelt vádak alóli felmentése megalapozott és indokolt volt. Mindezek alapján kérte az első fokú ítélet helybenhagyását.

A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a Be. 361. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

A nyilvános ülésen a főügyészség képviselője fenntartotta az átiratában foglaltakat. Ezen túl a vádat pontosította azzal, hogy a vádlott a Btk. 225. §-ában meghatározott hivatali visszaélés büntettét hivatali helyzetével egyéb módon visszaélve követette el. A cselekmény célja az volt, hogy a vádlott hivatali helyzetével visszaélve előnyt kívánt biztosítani T3-nak, T1 üzletrészének megszerzése vonatkozásában.

A védő is fenntartotta az észrevételeit. Ezt kiegészítette azzal, hogy a vádbeli végrehajtási eljárással párhuzamosan végrehajtást folyt T1 felesége üzletrészének árverésével kapcsolatba is. Az árverésen T1 felesége kifogást terjesztett elő, melyet a végrehajtó jegyzőkönyvbe is vett. Ezzel együtt is mindössze 6 percig tartott az árverés, így egyáltalán nem tekinthető extrémnek vagy gyanúsak az, hogy a vádbeli árverés mindössze 5 percig tartott. A becsértékre vonatkozó dr. Fügedi Attila ügyvéd által előterjesztett kifogással kapcsolatosan előadta, hogy azt a bíróság elutasította.

A vádlott az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlói fellebbezés nem alapos.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírálta. Az ítélet tényállásának megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett. A revízió elvének szem előtt tartásával ellenőrizte, hogy az elsőfokú bíróság megtartotta-e az eljárási szabályokat és vizsgálta az ítélet megalapozottságát is.

Ennek során megállapította, hogy az első fokon eljáró bíróságnak a bizonyítást a szükséges körben lefolytatta, és a perrendi szabályokat is megtartotta. Nem észlelt a Be. 373. § (1) bekezdés II. pontjában felsorolt olyan (un. abszolút) eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezését indokolná, de e paragrafusban fel nem sorolt egyéb, az ítélet megalapozottságát, és az eljárás törvényességét befolyásoló (Be. 375. § (1) bekezdés) eljárási szabálysértés sem valósult meg.

A bíróság ügyfelderítési kötelezettségének a vádbeli cselekményeket érintően eleget tett. Messzemenően eleget tett az ügyészség és a védelem által indítványozott bizonyításnak. Minden szükséges és lehetséges bizonyítékot beszerzett, sőt az ítélet megítélése szerint e kötelezettségét jóval a törvényben előírtakon túl is teljesítette. Az ügyészség által indítványozott további bizonyítást okszerűen utasította el.

A bizonyítékokat egyenként és kölcsönösen is mérlegelési körébe vonta. Az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelése csaknem hibátlan, az abban foglaltakkal túlnyomórészt a másodfokú bíróság egyetértett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nagyrészt megalapozott, csak kisebb részben pontatlan, ellentétes az iratok tartalmával, de nem észlelt sem felderítetlenséget, sem pedig tényből tényre helytelen következtetést.

A részleges megalapozatlanság azonban a másodfokú eljárásban az iratok tartalma alapján orvosolható volt. Az ítélet a tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjában írt jogkörében a következők szerint pontosítja.

Dr. Fügedi Attila ügyvéd beadványa, amelyben a T1 üzletrészének értékét kifogásolta 2008. december 17. napján érkezett a vádlotthoz (elsőfokú ítélet 5. oldal 2. bekezdés).

A pontosítást az ítélet a 268.V.203/2006/107. számú telefax alapján tette meg, melyből kitűnik, hogy a megjelölt beadvány nem az ítéletben megállapított 2008. december 18-án, hanem 2008. december 17-én érkezett a végrehajtóhoz.

A pontosítást követően a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált, és a Be. 352. § (2) bekezdése alapján ítéletét a másodfokú bíróság arra alapította.

A fellebbviteli főügyészség felrótta az elsőfokú bíróságnak, hogy nem vizsgálta dr. Fügedi Attila ügyvéd meghatalmazásának érvényességét vagy meglétét a végrehajtóhoz 2008. december 17-én faxon érkezett becsértéket vitató beadvánnyal kapcsolatosan.

Az ítélet megállapította, hogy nincs jelentősége annak, hogy dr. Fügedi Attila ügyvédnek milyen képviselői jogosultsága volt T1 vonatkozásában a végrehajtási eljárásban, ugyanis az általa faxon megküldött becsértéket vitató, kifogásoló beadvány elkészült. Ennek megfelelően a végrehajtónak nem volt törvényes lehetősége a végrehajtás beállítására, elhalasztására, a beadványnak az árverés megtartására halasztó hatálya nem volt. Itt kell megemlíteni, hogy helytállóan utasította el a vádhatóságnak a T6 tanú ismételt kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát az elsőfokú bíróság. Tulajdonképpen e

tanú első kihallgatása is szükségtelen volt arra nézve, hogy milyen jogszabályok szerint és hogyan kell eljárnia a végrehajtónak, ugyanis ezeket a kérdéseket a végrehajtásról szóló törvény szabályozza, és jogi kérdésben a bíróság nem vehet igénybe szakértelemmel rendelkező más személyt. Szintén nem állja meg helyét a főügyészség észrevétele, miszerint a végrehajtónak a becsérték vitatását követően be kellett volna szereznie a társasági szerződést, hiszen az sem tartalmaz az üzletrész értéke vonatkozásában többletadatot, mint a cégnyilvántartás. Amennyiben határidőben terjesztette volna elő kifogását az adós, akkor a végrehajtónak becsüs szakértőt kellett volna igénybe vennie. Az pedig teljességgel értelmezhetetlen, hogy abból a tényből lehetne további hátrányos következtetéseket levonni, hogy a vádlott, helyi lakos, és T1 adóst ismerte, így a személyével és vállalkozásaival kapcsolatos ismereteinek megléte alappal feltehető, pontosabb ismereteinek kellett volna lennie az üzletrésze értékéről.

Az írásszakértői véleményt támadva az ügyészség kifogásolta, hogy az T3 vonatkozásában beszerzett orvosi dokumentumok tartalma ellentmondásos.

Valóban tényként állapítható meg, hogy a bírósághoz 2012. április 5-én érkezett ambuláns kezelőlap szerint T3 2008. december 12-én 7 óra 39 perckor került felvételre a ... Kórház és Rendelőintézet Sebészeti Osztályára a felső hasra lokalizált fájdalom miatt. Ezzel szemben a 2011. február 4-i felvételi dátummal kiállított ambuláns kezelőlap szerint nevezett 2008. december 12-én törött üveg okozta jobb tenyérynyi metszet nyílt sebe miatt sebészeti ellátásban részesült.

Az ügyészség álláspontja szerint ennek jelentősége van T3 szavahihetősége szempontjából, ezért ezt az ellentétet a törvényszéknek tisztáznia kellett volna.

Egyetért az ítélőtábla a vádhatósággal abban, hogy helytelen az elsőfokú bíróságnak az ítélet 28. oldalán ezen orvosi igazolásokkal kapcsolatosan kifejtett álláspontja, miszerint nem merült fel konkrét adat arra, hogy bármilyen formában is az okirat ne felelne meg a valóságnak.

Ugyanakkor ennek az ügy elbírálása szempontjából nincs döntő jelentősége. Egyrészt ugyanis nem T3 szavahihetősége a kérdéses, hanem az, hogy a vádlott ezzel kapcsolatosan közokirat-hamisítást valósított-e meg, akár T3 vagy más közreműködésével. A bíróság által beszerzett írásszakértői vélemény azonban egyértelműen megállapította, hogy az árverési jegyzőkönyvön szereplő T3 névalírás ugyanazon személy kezétől származik, mint az ügyészségi tanúkihallgatási jegyzőkönyvön szereplő T3 névalírás. Ebből, feltételezve, hogy az ügyészség valóban T3-t hallgatta ki, logikusan következik, hogy az árverésen szereplő T3 névalírást is ugyanez a személy produkálta. Mindez pedig messzemenően alátámasztja mind a vádlott, mind pedig T3 szavahihetőségét e körben.

A vádlott és T3 közötti ismeretség jellegére a törvényszék igen széles körű bizonyítást folytatott, és igen részletesen értékelte ezzel kapcsolatosan a bizonyítékokat. Szélsőségesen kellett volna további nyilvántartások vagy a ... Utazási Iroda megkeresésével továbbfejleszteni a bizonyítást, mert a bűncselekmény elbírálása szempontjából annak eredménye teljesen közömbös a büntetőjogi felelősség elbírálása szempontjából. Ugyancsak közömbös jelen

ügy elbírálása szempontjából a T1 és T1-né elleni büntetőeljárások eredménye, így a bizonyítás folytatása ebben az irányban sem lett volna indokolt. A törvényszék a bizonyítás kereteinek meghatározása során sem vétett logikai hibát, így a fellebbviteli főügyészség ezzel kapcsolatosan is az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadja, mely a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

Felmerül azonban több kérdés, amelyre ésszerű válasz az ítéletábra álláspontja szerint nem adható, és amelyek a vádlott bűnösségének megállapítása esetén megválaszolatlanul maradnának. Az első az, hogy miért akarta volna T1 más személyek útján árverés során megszerezni a saját üzletrészét, amikor nyilatkozata szerint rendelkezésére állt az az összeg, amellyel az adóságát megfizethette volna, és így az árverést okafogyottá tehetné volna. Hangsúlyozandó, hogy a Vht. a végrehajtási eljárások eredményes lefolytatása érdekében a fokozatosság elve mellett szigorú határidőket is előír az adósok védelme érdekében. 2005. október 06. napján emelkedett jogerőre az a bírósági határozat, amely kötelezte T1 sértettet 4.497.108 Ft, és annak kamatai, valamint a perköltség megfizetésére. Ennek a jogerős határozatnak a sértett nem tett eleget. A végrehajtási eljárás során sem tett eleget a bíróság által megállapított fizetési kötelezettségének. A vád tárgyává tett események 2008. december 18. napjához kapcsolódnak, azaz több mint három év állt a sértett mint adós rendelkezésére a fizetési kötelezettsége teljesítésére, illetve a vádlottnak, mint végrehajtónak, hogy az eredményes végrehajtást fogatosítsa.

A második az, hogy a fellebbviteli főügyészség sem támadta semmilyen formában a törvényszéknek a könyvszakértő véleményére alapított azon megállapítását, hogy T1 adós üzletrészének értéke az árveréskor mínusz 2 841 354 forint volt. Márpedig logikátlan az, hogy a vádlott hivatali kötelességével, hivatali helyzetével visszaélve segítette volna T3-t abban, hogy egy ilyen értékű üzletrészért 500 000 forintot fizessen.

Nem leghető magyarázat arra sem, hogy amennyiben ilyen irányú szándéka is lett volna a vádlottnak és T3-nak, akkor miért lett volna szükség arra, hogy T3 helyett más személy jelenjen meg a végrehajtáson, és ez a más személy lássa el T3 aláírásával a végrehajtási árverési jegyzőkönyvet, valamint a készpénzbefizetésről szóló átvételi elismervényt.

Mindezek alapján megállapította az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékértékelő tevékenységének messzemenően eleget tett, mindenben logikus következtetéseket vont le. Az egyetlen pontban fellelt iratellenesség pedig nem jelentős a cselekmény elbírálása szempontjából.

A vádlott terhére, a felmentése miatt a bűnösség megállapítása céljából bejelentett ügyészi fellebbezés a bizonyítékok értékelésén keresztül támadta a megalapozott tényállást, mely eredményre nem vezethetett, tekintettel arra is, hogy a tényállás helyessége esetén a másodfokú perben eltérő tények megállapítására a bizonyítékok felülmérlegelésére nincs perjogi lehetőség (Be. 351-352. §).

De ugyanígy nem vezethetett eredményre a fellebbviteli főügyészség módosított fellebbezése a hatályon kívül helyezésre irányulóan, mivel az ítéletábra a fent kifejtettek szerint a kasszációra sem látott indokot.

A megállapított tényállás alapján a törvényszék helyesen mentette fel a Be. 6. § (3) bekezdés b) pontjára figyelemmel, bizonyítottság hiányában, a Be. 331. § (1) bekezdése alapján a vádlottat az ellene a Btk. 225. §-ában meghatározott hivatali visszaélés büntette és a Btk. 275. § a) pont I. fordulatában meghatározott közokirat-hamisítás büntette miatt emelt vád alól.

Törvényesen rendelkezett a bűnügyi költség állam általi viseléséről is.

Mindezekre tekintettel az ítélőtábla a törvényszék példamutatóan indokolt ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Debrecen, 2013. június 19.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

. Gömöri Olivér
előadó bíró

sk.. Háger Tamás sk.
bíró

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 10.B.1655/2011/82. számú ítélete a másodfokú határozat folytán a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2013. június 19.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelűl
tisztviselő